

udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, og ikke om et forslag, der baserer sig på nogle sundhedsmæssige og forebyggelsespolitiske opfattelser.

I SF er vi ikke modstandere af at autorisere tandplejerne, og vi har heller ikke noget imod at give dem ret til at praktisere selvstændigt, men vi havde ønsket, at man havde taget udgangspunkt i hensynet til en forbedret forebyggelsesindsats og lagt op til at bruge lovforslaget til at skabe et forbedret samarbejde mellem tandlæger og tandplejere.

I stedet for har man valgt den mest vidtgående model, den såkaldte model 4, hvor man giver tandplejerne ret til at praktisere helt selvstændigt og tage så at sige folk ind fra gaden. Al sagskundskab har undervejs i behandlingen af forslaget advaret imod denne model, og der er efter vores opfattelse ikke fremkommet nogen som helst oplysninger undervejs, som begrundet den valgte model ud fra nogle sundhedspolitiske overvejelser.

Derfor har SF stillet ændringsforslag om at vælge model 3, som stadig væk sikrer ret til at få autorisation og til at praktisere selvstændigt, men som ville kunne bruges til at skabe et forbedret samarbejde mellem tandlæger og tandplejere.

Det er derfor vores opfattelse, at hvis vores ændringsforslag ikke vedtages, kan vi ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Holger Graversen (S):

Jeg vil ikke forsøge at skjule, at vi i Socialdemokratiet har været betænkelige ved at gennemføre dette forslag om autorisation af tandplejere. De betænkeligheder kommer selvfølgelig af de mange henvendelser fra fagkundskaben på området, som er bekymret over det fagligt ansvarlige i lovforslaget.

Men jævnfør betænkningen er vi tilfredse med, at sundhedsministeren vil inddrage de berørte faglige organisationer, herunder de to tandlægeforeninger, i en drøftelse af de nærmere regler for tandplejernes virksomhed. Det sker i henhold til lovens § 7, stk. 3, som netop giver ministeren beføjelse til at fastsætte nærmere regler på virksomhedsområdet.

Så vi har tillid til, at vi nu får en slags aftale, som de to involverede parter kan leve med, og som er til gavn for samarbejdet mellem de to parter og til gavn for brugerne på det vigtige sundhedsområde, som tandplejen jo er.

Vi forudsætter selvsagt også, at Sundhedsstyrelsen fagligt står inde for, at de aftalte regler vil være fuldt forsvarlige.

Så vi må tage afstand fra SF's ændringsforslag, idet vi accepterer sundhedsministerens positive medvirken til trods alt at få noget godt ud af det her.

Bruno Jerup (BL):

Jeg skal blot meddele, at vi fra Enhedslistens side støtter det af SF stillede ændringsforslag. Vi er helt enige i de intentioner, som også hr. Jørn Jespersen fremlagde omkring, hvad hensigten skal være med at prøve at forbedre tandsundheden og tandplejen.

Hvis det forslag ikke vinder flertal, er vi til sinds at stemme for det samlede lovforslag bl.a. med henvisning til det betækningsbidrag, som ligger, hvor sundhedsministeren har tilkendegivet, at hun vil sørge for at følge det her nøje med henblik på, at de ansvarlige grupper bliver inddraget, så der ikke sker noget, hvad man kunne kalde urimeligt på det her område.

Jeg har de samme betænkeligheder, som også SF har, om at der kan ske en forridding, så noget af tandsundheden bliver lagt over til folk, som måske ikke har den nødvendige kompetence eller evne.

Men i udgangspunktet er det vores sigte at forbedre tandsundheden, og derfor støtter vi SF's forslag. Og vi vil godt derefter have ministerens bekræftelse på, at hvis det viser sig, at det forslag, der ligger fra regeringen, får nogle uhensigtsmæssige konsekvenser, så må det tages op igen i Folketinget.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Fremskridtspartiet er et liberalt indstillet parti, og at vi også må erkende, at vi – inden vi havde udvalgsbehandlingen – var positive over for lovforslaget.

Behandlingen i udvalget har så gjort, at Fremskridtspartiet vil stemme imod, og det er også lidt i betragtning af netop det, som man har været inde på med at sondre, altså vurdere tandplejerne; dér har man nogle problemer, synes vi, fra tandplejernes side. Det erkender man selv også i de hørings svar, der ligger. De har selv gjort opmærksom på i deres henvendelse til ministeren, at de ikke er vidende om egen kompetenceafgrænsning, og de erkender, at det er svært for disse at sondre, altså vurdere, hvornår man skal gå videre til tandlægen.